

heder, fik Ret til at blive Medlem af Skolekommissionen. Endvidere er der Bestemmelsen om, at Kommunens Lærere ikke kan vælges til Medlemmer af Skolekommissionen. Jeg kan ikke indse, hvorfor en Lærer ikke skulde have selv samme Rettighed som andre Mennesker i saa Henseende. Læreren tillkaldes jo — kunde Ministeren muligvis sige — maaske alligevel til Kommissionsmøderne. Ja, i alt Fald Overlærerne i Byerne bliver tillkaldt, og ude i Landkommunerne vil man jo tillkalde Læreren i hvert enkelt Tilfælde for at høre hans Anskuelse, faa gode Raad o. s. v. I langt de fleste Tilfælde følger man de Raad og Indstillinger, som Lærerne eller Overlærerne giver, og man følger de Raad, som Skolekonsulenterne giver. Men naar Lærerne dog er medvirkende ved den Ordning, som skal gælde vedrørende Skolevæsenet i de sønderjydske Landsdele, hvorfor skulde en Lærer saa ikke kunne vælges ind i Skolekommissionen?

Maa jeg ligesom den ærede sidste Taler pege paa § 17, hvori det bestemmes, at enhver Lærer i de sønderjydske Landsdele skal være dansk Undersaat. Jeg havde i Grunden troet, at dette var en Selvfølge, men jeg ved godt, at der i de sønderjydske Landsdele er enkelte Lærere i Skolens Tjeneste, som ikke har dansk Indfødsret. Jeg kan ikke tro, at Skolekommissionerne har vidst dette paa Forhaend. Som Følge af de forkvaklede Undersaatsforhold dernede er enkelte Lærere, som maaske er født i de sønderjydske Landsdele, men under Krigen eller lige efter den en kort Tid har opholdt sig Nord for den gamle Grænse, ikke faldet ind under Fredstraktatens Bestemmelser med Hensyn til Indfødsret, saa at de altsaa ikke er danske Undersaatte. Naar en saadan Lærer er kommet i Skolens Tjeneste, er det ikke dermed givet, at vedkommende Skolekommission, som har indstillet ham til Ansættelse, har vidst Besked med Forholdet; men naturligvis kan dette ikke danne nogen Hindring for, at Kravet om Indfødsret kommer ind i Loven, eller at det kræves, at de Lærere, der ikke ved deres Ansættelse har haft dansk Indfødsret, søger at faa den saa hurtigt, det lader sig gøre.

I samme Paragraf bestemmes det, at der for at faa Ansættelse som Lærer ude paa Landet kræves, at vedkommende har haft mindst et Aars praktisk Skolegerning bag sig, medens der for Overlærere og for Lærere i Købstæderne kræves mindst to Aars Skolegerning. Det kan naturligvis være godt, at vi nede hos os, da vi fik

mange nye Skolekræfter ind ved den danske Skoleordning, der var noget fremmed for os, fik dygtige Kræfter derned, og at vi selv maatte bestemme, om vi vilde tage Lærere, som havde taget Eksamen ved tyske Seminarier. Det var jo nødvendigt, at vi fik Lærere, som havde nogen praktisk Skolegerning. Man har villet give det Udseende af, at vi ikke har kunnet faa Lærerkræfter nok, idet man har sagt, at det er en Gendarm, som underviser i en Landsbyskole nede ved Sød, og at det derfor var nødvendigt at give Adgang til at dispensere fra den nævnte Bestemmelse. Jeg undrer mig over, at der skulde være en saadan Knaphed paa Lærerkræfter, at man maatte nøjes med en Gendarm som Lærer. I den Tid, der er gaaet siden de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark, har vi, naar vi har opslaaet et Embede vakant, faaet Tilbud i Massevis. Dette gælder i alt Fald for Købstædernes Vedkommende. Der har været langt flere Ansøgere end ønskeligt. Der er kommet skriftlige Henvendelser og telegrafiske Henvendelser, og mange Ansøgere er kommet rejsende. Jeg indrømmer, at i den sidste Tid er der mange, som ikke har forstaaet, hvorledes Forholdene er i Sønderjylland. De har troet, det var saa let en Gerning, og at de maaske havde Chancer, naar de kom derned, og enkelte er maaske blevet skuffet i saa Henseende. Det er muligt, at det i Landsbyer, særlig ved Grænsen, er noget vanskeligere at faa Lærerkræfter, men jeg tror ikke, det er saa vanskeligt, at man behøver at ty til Folk, som staar udenfor Lærergerningen.

Maa jeg endelig gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til § 21, der omhandler Undervisningen. Da jeg saa, at denne Bestemmelse var foreslaaet, haabede jeg, at vi kunde gaa hen over den uden videre Diskussion her i Tinget. Jeg gik nemlig ud fra, at naar der i en saadan Skole, som der er henvist til i Bemærkningerne — f. Eks. Skolen i Egernsund —, skal være saa og saa mange Børn, f. Eks. 24, havde Ministeren overbevist sig om, at man kunde regne med, at dette Tal var nogenlunde konstant, at det ikke var et rent tilfældigt Tal, idet der i Øjeblikket var tilflyttet nogle Familier, som maaske om et Aars Tid eller endnu før vilde fraflytte Kommunen, saa at der blev et langt ringere Antal Børn. Jeg troede, at Ministeren havde overbevist sig om det og ligeledes om, at de Familier, som bor der, har dansk Indfødsret, og at det ikke er Familier, som maaske er flyttet over Grænsen for at faa Arbejde i en kort Periode i Tegl-